

РЕШЕНИЕ

№ 932

гр. София, 12.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 08.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на
прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **7561** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и
следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на ТД на НАП, [населено място], чрез юрисконсулт Н.
срещу решение /без номер/ от 09.07.2012 г., постановено по наказателно от
административен характер дело № 8356/2011 г. на Софийски Районен Съд –
Наказателно отделение, 109 състав, с което е отменено наказателно постановление
/НП/ № 2215-4 от 11.02.2011 г., издадено от Директора на ТД на НАП, [населено
място].

С посочено НП на [фирма], на основание чл. 31 от Закона за статистиката и
вътреобщностната търговия със стоки /ЗСВТС, отм./ е наложена имуществена санкция
в размер на 200 лева за извършено нарушение по чл. 22, ал. 1 от ЗВТС /отм./.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно.
Изложени са бланкетни мотиви затова, че НП е издадено от компетентен орган, в
предвидената от закона форма и при спазване на административно-производствените
правила. Конкретни пороци на оспорения съдебен акт не се релевират.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от
юрисконсулт Л., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, чрез адвокат С. оспорва жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което

решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на фактическата обстановка.

Първоинстанционният съд е приел, че санкционираното дружество е интрастат оператор и на основание чл. 15, ал. 1, т. 2 и чл. 22, ал. 1 от ЗСВТС /отм./ следвало, да подава месечна интрастат-декларация за пристигания за референтен период месец декември 2010 г. Съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗСВТС /отм./, срокът за подаване на месечна декларация е до 10-то число на месеца, следващ референтния период. В случая декларацията е следвало бъде подадена до десети януари 2011 г. На същата дата в ТД на НАП, [населено място], офис „М.“ пълномощник на дружеството е опитал да подаде процесната декларация за референтния период месец декември 2010 г. Тъй като декларацията се подава и на електронен носител, служителката на НАП го проверила преди да го приеме. Електронният запис не се отворил по неизяснени причини и декларацията не била приета. На другия ден 11.01.2011 г. пълномощникът на [фирма] отново се явил в ТД на НАП и подал същата декларация. Първоначално отново по технически причини записът не се отворил, поради което бил издаден протокол за отказ от приемане. По-късно на същия ден, декларацията била приета успешно.

Поради факта, че декларацията е била подадена успешно с един ден закъснение, служителите на НАП приели, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 22, ал. 1 от ЗСВТС /отм./.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 2215-4/11.01.2011 г., връчен на представител на сочения нарушител, който го е подписал без възражение.

В законоустановения тридневен срок не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представляващия ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, получено на 25.07.2012 г. от юрисконсулт С.. Жалбата е подадена чрез СРС на 27.07.2012 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е

процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалите са събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства, но от фактическа страна липсва изпълнение на законово задължение от страна на санкционираното юридическо лице.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените изводи.

Без съмнение дружеството е изпълнило задълженията си, вменени му в чл.22,ал.1 от ЗСВТС /отм./, като е опитало чрез пълномощника си да подаде изискуемата интрастат-декларация за референтния период месец декември 2010 г. Възникването на технически проблем с цифровия ѝ запис не може да бъде основание за ангажиране на административно-наказателна отговорност. Администрацията, действайки добросъвестно и справедливо е следвало да приеме декларацията, като даде на дружеството подходящ срок за отстраняване констатираната нередовност. Без съмнение разумът на закона налага извода, че предвидената в чл. 31 от ЗСВТС /отм./ санкция се налага на лица, които не са изпълнили задълженията си в предвидения в чл. 22 от същия закон срок. В разглеждания казус е безспорно, че дружеството е предприело действия по подаване на декларацията именно в този срок, но поради наличието на технически проблем записът не е могло да бъде отворен. Този факт сочи липса на предпоставки за упражняване от страна на административно-наказващия орган на дадените му от закона санкционни правомощия.

Във връзка с направените разсъждения, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила, но при неправилно приложение на съответните наказателни материални разпоредби, поради което е отменено с процесното решение на СРС.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 09.07.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 8356/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 109 състав.

Решението е окончателно.